

RETEN I KOLDING DOM

afsagt den 13. september 2023

Sag BS-50419/2020-KOL

[Boet]
(advokat Peter Stanstrup)

mod

Skatteministeriet
(advokat Mattias Chor)

Denne afgørelse er truffet af dommer Bente Thanning, dommer Nikolaj K. Andersen og kst. retsassessor Hans Christian K. Hansen.

Sagens baggrund og parternes påstande

Retten har modtaget sagen den 22. december 2020.

Sagen drejer sig om værdiansættelsen af anskaffelsessummen på unoterede anparter, hvor [Boet] ved værdiansættelsen har foretaget forhøjelse af anskaffelsessummen med 17 mio. kr., som er fremkommet ved gældskonvertering. Skat har ikke godkendt forhøjelsen af anskaffelsessummen og har forhøjet boets aktieavance med 13.183.520 kr.

Sagen er en prøvelse af Landskatterettens afgørelse af 28. september 2020, som blev korrigeret ved afgørelse af 13. november 2020. Afgørelsen var en stadfæstelse af Skats afgørelse af 16. december 2013.

Landskatteretten har truffet afgørelse om, at den konverterede fordring på 17 mio. kr. ikke kan medregnes ved opgørelsen af boets anskaffelsessum for anparterne i et ejendomsselskab, og at boets skattepligtige avance på anparterne

i ejendomsselskabet derfor skal forhøjes med 17 mio. kr. Endvidere har Landsskatteretten truffet afgørelse om, at en fordring på 3.816.480 kr. var værdiløs, og at boets skattepligtige avance på anparterne i et andet selskab, som boet var ejer af, som følge deraf skulle nedsættes med 3.816.480 kr.

Samlet set har Landsskatteretten således forhøjet boets skattepligtige nettoavance på aktier/anparter med 13.183.520 kr. (17 mio. kr. - 3.816.480 kr.).

[Boet] har nedlagt påstand om, at Skatteministeriet tilpligtes at anerkende, at boets skattepligtige nettoavance på aktier/anparter skal nedsættes med 13.183.520 kr.

Skatteministeriet har nedlagt påstand om frifindelse.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 3.

Rettens begrundelse og resultat

Den [dato], hvor [afdøde] afgik ved døden, havde afdøde som følge af nogle mellemregninger med selskabet en fordring på ca. 10,6 mio. kr. i [debitorselskabet], som afdøde ejede 100 %. På baggrund af [afdødes] kautionsforpligtelse over for Sydbank A/S for [debitorselskabets] gæld, overførte [Boet] den 22. oktober 2010 3,1 mio. kr. til Sydbank A/S til nedbringelse af [debitorselskabets] mellemværende med banken. Boets fordring på [debitorselskabet] udgjorde herefter ca. 13,7 mio. kr.

[Afdøde] ejede desuden et andet selskab, [kreditorselskabet], som han også ejede 100 %. [Kreditorselskabet] havde også en fordring på [debitorselskabet]. Denne fordring udgjorde først ca. 3 mio. kr., men steg efterfølgende til ca. 3,8 mio. kr.

Et eventuelt tab på disse fordringer vil ikke kunne fradrages. For boets vedkommende i medfør af kursgevinstlovens § 14, stk. 2, 1 pkt., hvorefter tab på fordringer på selskaber, hvorover den skattepligtige har eller har haft en indflydelse som omhandlet i aktieavancebeskatningslovens § 4, eller dødsboer efter personen, ikke kan fradrages. For [kreditorselskabets] vedkommende i medfør af kursgevinstlovens § 4, stk. 1, 1. pkt., hvorefter tab på fordringer på koncernforbundne selskaber kan ikke fradrages.

Det kan konstateres, at boets og [kreditorselskabets] fordringer den [dato] indgik i en kapitalforhøjelse i form af en gældskonvertering på 17 mio. kr. i ejendomsselskabet, som [debitorselskabet] forinden ved en lodret fusion den [dato] – med tilbagevirkende kraft fra den [dato] - var blevet fusioneret med. Ejendomsselskabet blev efterfølgende solgt til arvingernes respektive holdingselskaber for ca. 16 mio. kr. Boet har i den forbindelse angivet et skattemæssigt tab på unoterede anparter på ca. 14,5 mio. kr. Tabet fremkommer ved at gældskonverteringen på de 17 mio. kr. blev lagt til den skattemæssige anskaffelsessum for anparterne.

Af de grunde, som Landsskatteretten har anført, kan [kreditorselskabets] fordring på 3.816.480 kr., ikke anses for overført til boet på tidspunktet for kapitalforhøjelsen i ejendomsselskabet den [dato]. Som følge heraf vil den skattepligtige avance ved likvidation af [kreditorselskabet] i så fald skulle nedsættes med dette beløb. Herefter er spørgsmålet i sagen, om der er grundlag for at tilsidesætte boets disposition, så gældseftergivelsen på 13.183.520 kr. (17. mio. kr. – 3.816.480 kr.) ikke kan lægges til den skattemæssige anskaffelsessum.

Hvis boets fordring på [debitorselskabet] var blevet nedbragt eller indfriet i forbindelse med et kapitalindskud til [debitorselskabet], var anskaffelsessummen for de erhvervede aktier blevet nedsat efter kursværdien, jf. aktieavancebeskatningslovens § 28, stk. 1, 1. pkt. Det fremgår af lovbemærkningerne til bestemmelsen (LFF nr. 139 af 18. januar 1995), at det med bestemmelsen var hensigten, at fjerne den omgængelsesmulighed, der var efter de dagældende regler, hvor det var muligt for en kreditor eller en kautionist at konvertere et truende ikke-fradragsberettiget tab på en fordring mod et selskab henholdsvis et truende ikke-fradragsberettiget kautionstab, ved at kreditoren eller kautionisten indskyder kapital i selskabet, hvorefter selskabet indfrier kreditors fordring, og aktietabet endeligt kan realiseres ved likvidation af selskabet eller ved salg af aktierne.

Det kan lægges til grund, at Sydbank A/S den 22. oktober 2010 med henvisning til afdødes kautionsforpligtelse, anmodede boet om at indfri [debitorselskabets] eurokonto (gæld til Sydbank A/S) på ca. 5,9 mio. kr., og at boet samme dag overførte ovennævnte 3,1 mio. kr. til Sydbank A/S. Det kan desuden lægges til grund, at der den [dato] blev foretaget en kapitalforhøjelse i [debitorselskabet] på 2 mio. kr., og endelig kan det på baggrund af [revisors] redegørelse til boet af 12. marts 2013 lægges til grund, at de 2 mio. kr. blev anvendt til delvist at indfri Sydbank A/S, så engagementet med banken blev nedbragt med i alt 5.1 mio. kr.

Det fremgår af ligningslovens § 2, stk. 1, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for så vidt angår kontrollerede transaktioner mellem en aktionær og selskaber, der kontrolleres af aktionæren, skal anvendes priser og vilkår, der er i overensstemmelse med "armslængdeprincippet".

Boets salg af anparterne i [debitorselskabet] til ejendomsselskabet den [dato] – efter kapitalforhøjelse på 2 mio. kr. dagen forinden – er efter rettens opfattelse ikke i overensstemmelse med armslængdeprincippet. Retten har herved lagt vægt på, at en uafhængig sælger ikke ville sælge et selskab for 176.000 kr., som sælger dagen forinden have foretaget en kapitalforhøjelse på 2 mio. kr. i, ligesom en uafhængig sælger heller ikke ville afgive kontrollen over et selskab, som det kautionerede for, uden samtidig at blive løst fra kautionsforpligtelsen. En uafhængig tredjemand ville omvendt heller ikke købe et selskab for 176.000 kr.,

der trods kapitalforhøjelsen havde en negativ egenkapital på over 11. mio. kr. og med et negativt likviditetsmæssig nettoafkast på ca. 2 mio. kr., uden samtidig at have sikret sig ejendomsretten til boets fordring på selskabet på mere end 13 mio. kr.

Når dette sammenholdes med boets efterfølgende dispositioner, hvor [debitorselskabet] indgår i en lodret fusion med ejendomsselskabet med ejendomsselskabet som forsættende selskab, og den efterfølgende kapitalforhøjelse ved en gældskonvertering af dels fordringen på ca. 13,7 mio. kr., dels [kreditorselskabets] fordring på ca. 3, 8 mio. kr., er der skabt en formodning for, at dette er sket – også med henblik på at gøre et ikke fradragsberettiget tab på en fordring til et tab på unoterede anparter. I hvert fald var dette den skattemæssige konsekvens af boets handlinger.

Under disse omstændigheder er det boets bevisbyrde, at dispositionerne ikke også er sket med henblik på at opnå en skattemæssig fordel (omgåelse), herunder er det boets bevisbyrde, at der ikke var et truende tab på boets og [kreditorselskabets] fordringer på [debitorselskabet] på tidspunktet den 28. og 29. december 2010.

Der har ikke i sagen været afholdt syn og skøn omkring værdiansættelsen af [debitorselskabet]. Boet har i stedet fremlagt et notat med interne beregninger foretaget af afdødes mangeårige [revisor], hvor værdien af [debitorselskabet] er beregnet ved en række op- og nedskrivninger af værdier i [debitorselskabet], som især for [I/S] afviger væsentligt fra selskabets regnskabsmæssige værdier. I notatet og efter forklaringerne i sagen har boet ved en værdiansættelse af [I/S] – hvor [debitorselskabet] havde en ejerandel på 50 % – taget udgangspunkt i en afkastbaseret model, hvorimod de øvrige selskaber i [debitorselskabet] -koncernen ikke umiddelbart er blev beregnet via en afkastbaseret model.

Når dette sammenholdes med det forhold, at Sydbank A/S et par måneder før boets første disposition ultimo december 2010 forlangte gælden til banken betydeligt nedbragt, sammenholdt med at boet selv i en redegørelse til skifteretten var af den opfattelse, at tiltagene var nødvendiggjort af, at [debitorselskabet] ellers ville været gået konkurs, finder retten efter en samlet vurdering, at boet ikke har løftet bevisbyrden for, at boets fordring (og [kreditorselskabets] fordring) repræsenterede en reel værdi. Det bemærkes, at værdierne i årsrapporten for [I/S] ikke i det efterfølgende regnskabsår blev opskrevet.

Med disse bemærkninger kan retten herefter tiltræde Landsskatterettens afgørelse, hvorefter der ikke er grundlag for at nedsætte boets nettoavance på anparterne med 13.183.520 kr. Retten tager derfor Skatteministeriets frifindelsespåstand til følge.

Efter sagens resultat skal boet betale sagens omkostninger. Retten har herved taget udgangspunkt i en sagsværdi på 5.537.078 kr., idet det er oplyst, at boet

beskattes med 42% af avancen, og sagens værdi kan derfor opgøres til 0,42 x 13.183.520 kr. Sagsomkostningerne er herefter efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 225.000 kr. Beløbet er inkl. moms, da Skatteministeriet ikke er momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

Skatteministeriet frifindes.

I sagsomkostninger skal [Boet] inden 14 dage til Skatteministeriet betale 225.000 kr.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.